

Historie życia Mireille Mathieu czyta się prawie jak bajkę. Ale jest to jak najbardziej prawdziwa opowieść o dziewczynie z południa Francji, która – dzięki talentowi, ciężkiej pracy i wytrwałości – osiągnęła pozycję jednej z najpopularniejszych i najwyżej ocenianych piosenek świata.

Mireille Mathieu urodziła się w Awinionie, w Prowansji, 22 lipca 1946 roku jako najstarsza z czternastorga dzieci Marcelle i Rogera Mathieu.

Już we wczesnym dzieciństwie uwielbiała śpiewać, a jej idolkami były Edith Piaf i Maria Callas.

W wieku niespełna 14 lat rozpoczęła pracę w fabryce kopert w rodzinnym mieście, a kilka lat później postanowiła spróbować swoich sił w regionalnym konkursie piosenki „On chantait dans mon quartier.” Po kilku próbach udało się jej zakwalifikować do finału popularnego programu telewizyjnego „Tele Dimanche – Jeu de la Chance.” Był 21 listopada 1965 roku.

Mireille zaspiewała wówczas kilka piosenek „Jezebel” z repertuaru Edith Piaf i, głosami publiczności, zdobyła pierwsze miejsce. Młoda, śpiewająca z niezwykłą siłą i ekspresją w głosie, piosenkarka zainteresował się znany impresario, Johnny Stark. Postanowił zaopiekować się Mireille i uczynić z niej wielką gwiazdę piosenki. Takie były początki kariery artystki, która z czasem stała się symbolem kultury francuskiej na całym świecie.

Już w 1966 roku po raz pierwszy wystąpiła jako gwiazda na legendarnej scenie paryskiej „Olympii”, a także odbyła podróże koncertowe m.in. do Wielkiej Brytanii, Stanów Zjednoczonych i Związku Radzieckiego. W kwietniu 1969 roku Mireille dała cztery koncerty w warszawskiej Sali Kongresowej.

Mireille Mathieu śpiewała na najbardziej prestiżowych scenach świata: w Carnegie Hall w Nowym Jorku, Friedrichstadt Palast w Berlinie, Universal Amphitheatre w Los Angeles, Elysee Arena w Turku czy w Teatro Ariston w San Remo, by wymienić tylko niektóre.

Była pierwszą piosenkarką zza „żelaznej kurtyny”, która wystąpiła w Chinach (1986) i jedyną artystką muzyki popularnej, która miała możliwość występowania w moskiewskim Teatrze Wielkim (1976).

Podczas swoich tournée po Europie, Azji, Ameryce Północnej i Południowej czy Australii, występowała w licznych programach telewizyjnych i koncertach galowych z najbardziej znanymi wykonawcami światowego show-businessu: Placido Domingo, Andy Williamsem, Charlesem Aznavourem, Petula Clark, Barry Mannilowem, Deanem Martinem czy Tomem Jonesem, a ostatnio z Joshem Grobanem.

Prezentowała swoje piosenki przed osobistościami świata polityki: Ronaldem Reaganem, François Mitterrandem, Jacquesem Chirakiem, Leonidem Kuczma i Władimirem Putinem; ale także przed brytyjską królową Elżbietą II, królem Maroka Hassanem II, parą królewską Tajlandii i księciem Rainierem z Monako. Koncertowała w Meksyku podczas Mundialu w 1986 roku oraz podczas ceremonii otwarcia Igrzysk Olimpijskich w Grenoble (1968) i w Seulu (1988).

Szczególnym przeżyciem dla Mireille były także trzy wizyty w Watykanie i spotkania z papieżem Janem Pawłem II.

Uznając jej zasługi w popularyzowaniu kultury francuskiej, uhonorowano ją m.in. Krzyżem Zasługi I Klasy Republiki Federalnej Niemiec (1984), Orderem Kawalera Legii Honorowej (2000), a także Srebrnym

Medalem Miasta Sankt Petersburga (2007). W latach 1978-85 jej wizerunek miała Marianna, słynny gipsowy symbol Republiki Francuskiej.

Przez ponad 40 lat pracy Mireille Mathieu nagrała ponad 1200 piosenek w 11 językach; wciąż śpiewa, koncertuje, wydaje nowe płyty, gości w programach radiowych i telewizyjnych całego świata.

Mireille ciągle doskonali swój warsztat wokalny pod opieką Jeannine Reiss, nauczycielki śpiewu legendarnej Marii Callas i innych gwiazd opery; i zdobywa nowe pokolenia słuchaczy. A jej życiowym mottem może być tytuł jednej z piosenek: „Je suis née pour chanter” – „Urodziłam się, żeby śpiewać.”

Remerciements: **Marcin DABROWSKI**